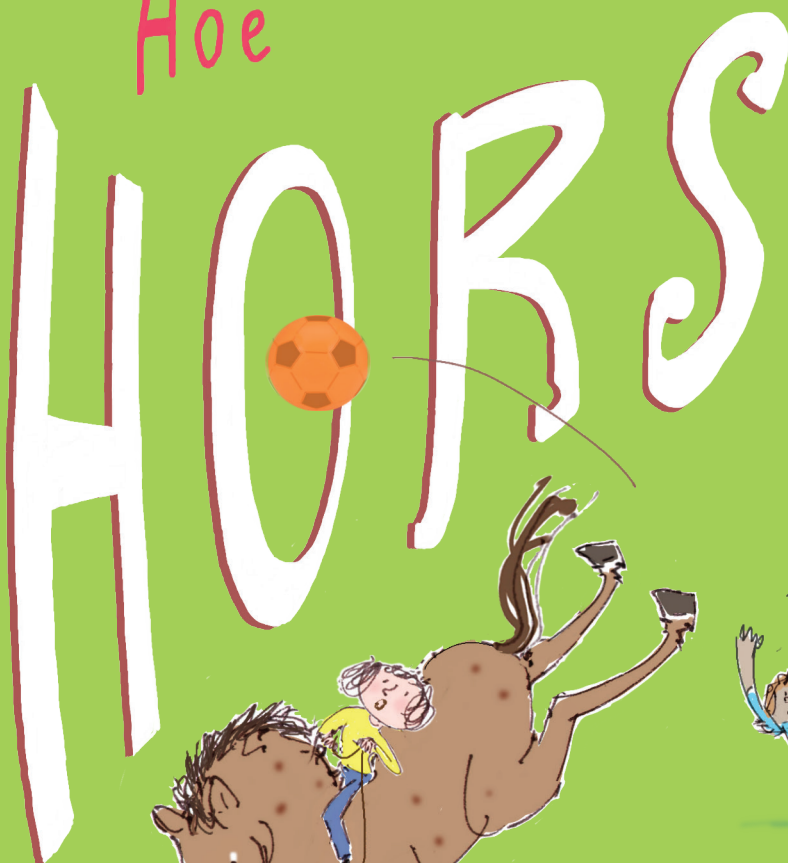

Elisa van Spronsen

Hoe

de finale
won

Schaapjes op het droge

'Jongens, ik weet niet hoe ik jullie kan bedanken.'
De boer doet het hek open. Eén voor één lopen de schaaapjes terug de wei in. Ze blaten alweer alsof er niets gebeurd is. Alsof ze helemaal niet stiekem met zijn allen waren ontsnapt! Naar de hei!
Soesja haalt haar schouders op. 'Ach,' zegt ze stoer. 'Het was echt geen moeite. En trouwens, Hors heeft het meeste werk gedaan.'
Ze geeft Hors een klopje en Jim doet dat ook. 'Goed gedaan, Hors!' zegt Jim.
Hors hinnikt vrolijk. Ze wappert met haar manen en steekt haar neus in de lucht. Haar bruine ogen glimmen van trots. Soesja en Jim kennen die blik wel. Zo kijkt Hors altijd als ze een klus heeft geklaard. Het is de blik van een filmster!

Hors is het politiepaard van Soesja. Oké, het is niet écht haar eigen paard. Maar wel bijna! Het zit namelijk zo: Soesja woont op een terrein met politiepaarden. In een knus huisje samen met haar vader Fokke. Fokke heeft een stoere baan: hij is Hoofd Verzorging bij de Bereden Politie. Behalve Hors wonen er nog tien ruinen in de stallen. Maar met die paarden heeft Soesja niet

zo veel. Ze vindt ze eerlijk gezegd maar slaapverwekkend! Maar Hors is haar beste vriend. Of eigenlijk: vriendin. Want Hors is een merrie, een meisjespaard.

Hors werkt dus voor de politie en is de laatste tijd heel goed bezig. Ze werkt mee aan de ene na de andere belangrijke klus.

Het begon allemaal met het zoeken naar de dief die het geld voor de beroemde winterreis van Soesja's klas had gestolen. Daarna ging Hors op zoek naar een ontvoerde kroonprins. En vanaf toen kwam Hors steeds vaker in de krant.

'Een glaasje sap hebben jullie wel verdiend,' zegt de boer. Hij zet twee koude drankjes op de tafel in de tuin. Voor Hors haalt hij uit de stal een emmer water. Ze begint meteen te slobberen. Het is een warme dag en dan is veel drinken belangrijk. Niet alleen voor mensen, maar ook voor paarden!

De boer trekt een bezorgd gezicht. 'Het is al de derde keer dat mijn kudde schapen is ontsnapt. De eerste twee keer graasden ze gewoon in een weijtje vlakbij. Maar dat ze dat hele eind naar de hei zouden rennen ...' De boer zucht even. 'Dat had ik nooit verwacht. En het erge is ...'

Hij kijkt de kinderen ernstig aan. 'De wolf is weer terug in ons land. En er gaat een verhaal rond dat er hier een door de bossen zwerft.'

Soesja en Jim verslikken zich bijna. 'Een wolf?' vraagt Soesja.

De boer knikt. 'De neef van een vriend van de buurman heeft hem zelf gezien. Hij was heel vroeg in het bos, lekker aan het joggen. En toen zag hij een grijze wolf.'

Soesja en Jim gaan op het puntje van hun stoel zitten. 'Heeft hij er een foto van gemaakt?' vraagt Jim, met rode wangen van de opwindings.

De boer schudt zijn hoofd. 'Hij was te laat.'

'Jammer,' zucht Jim.

Soesja kijkt naar de schapen die vrolijk in de wei

blaten. Zo te zien zijn ze nergens bang voor. Ze kijken precies zo schaapachtig als alleen schapen dat kunnen.

Wat een geluk dat Soesja op deze warme vrijdagmiddag met Hors in het bos was. En dat Jim met zijn crossfiets over de hei scheurde!

Met zijn drietjes konden ze de schapen weer netjes naar de boer drijven. Toevallig hadden ze dat net vanmorgen op school van meester Luuk geleerd. Bij een lesje biologie. Anders was die kudde misschien wel verslonden geweest!

Brr, Soesja moet er niet aan denken. Er loopt een rilling over haar rug. Ze werpt nog even een blik op de struiken, een eindje verder. Maar het enige dier dat daar in het rond springt, is een konijn. Een erg schattig konijn.

Jim loopt met grote stappen naar de wei. Met zijn handen meet hij de hoogte van het hek op. Hij kijkt er heel serieus bij. Ook voelt hij even aan het gaas. 'Je moet het hek een flink stuk verhogen,' roept hij naar de boer. 'En er schrikdraad op zetten. Dan kan er echt geen wolf bij.' Soesja vindt het een heel slim plan. En de boer ook!

'Ik wil je wel helpen,' zegt Jim. 'Maar nu ...'
Opeens kijkt hij een beetje nerveus op zijn klokje. 'Ik moet echt gaan. Over een halfuur begint

voetbal al. En ik mag echt niet te laat op de training komen.'

Soesja neemt snel een laatste slok sap en huppelt dan naar Hors. 'Wij rijden met je mee, Jim!' Ze zwiert haar been over de rug van Hors. Dat ze ooit bang was voor paarden ... Ze kan het zich echt niet meer voorstellen! Nu is paardrijden, naast het speurwerk, haar grootste hobby. Het liefst rijdt ze elke dag op Hors, maar dat kan natuurlijk niet altijd. Hors moet ook vaak politiewerk doen. Gelukkig heeft Hors, net als haar vaste begeleider, nu al vakantie. Die van Soesja en Jim begint pas over een paar weken.

Soesja draaft op Hors over de Heideweg. En Jim fietst ernaast. De zon schijnt nog steeds en er waait een lekker briesje. In de berm groeien klaprozen en in de lucht vaart een luchtballon. Echt een middag om lekker rustig aan te doen, vindt Soesja, maar daar denkt Jim anders over. Hij gaat steeds harder fietsen. 'Kunnen jullie een galopje doen?' vraagt hij.

'Ach, waarom ook niet?' Soesja zet haar benen op de juiste plek, laat de teugels wat losser en gaat in 'de verlichte zit' zitten. Zo noem je de galophouding.

'Wat heb je toch een haast,' zegt Soesja. Ze is nu al buiten adem.

'Ik wil gewoon niet te laat komen.'

'Is dat echt zo erg?'

'Ja!' Jim kijkt Soesja serieus aan. 'Op tijd komen vindt juf Klara heel belangrijk. We moeten superfit zijn. Als we morgen winnen, zit ons team in de finale. Kom je ook kijken?'

'Tuurlijk!' zegt Soesja. 'Ik ben er zeker bij.'

'Juf Klara heeft een schema voor me gemaakt. Ik moet de *olliewakkie* nog wel wat beter oefenen, en deze week ga ik extra hard aan het *pinnen* werken.'

Soesja wil net vragen wat Jim met al deze moeilijke woorden bedoelt, als Hors ineens wild begint te hinniken. Zomaar uit het niets!

Dit is geen gewoon gehinnik, dat hoort ze meteen.
'Daar bij het stoplicht,' wijst Jim. 'Daar zit een klein
meisje op een bankje.'

Soesja gluurt onder haar cap door. 'Het lijkt wel
of dat meisje huilt.' Ze klakt met haar tong.

'We moeten erheen. Nu!'

Jim bijt op zijn lip. 'Ik moet ...'

'Ga jij maar gauw naar training,' zegt Soesja vlug.

'Ik regel dit samen met Hors. Zet hem op met je
"olliewakkie" en het "pinnen".'

Dat laat Jim zich geen twee keer zeggen. Zonder
doei te zeggen, scheurt hij over het asfalt. De
vonken vliegen er bijna vanaf! En Soesja en Hors?
Die gaan in galop op het verdrietige meisje af.

Lachen met Hors

Soesja laat zich van Hors' rug glijden en gaat naast het meisje op het bankje zitten. Soesja kent haar wel. Het is Mei Li uit groep 4. De stoplichten staan uit, dus Hors pakt het verkeersregelen even op. Dat kan dit politiepaard tegenwoordig ook al! Er rijdt alleen maar een blauwe tractor langs, dus veel werk is het niet.

'Wat is er?' vraagt Soesja.

Mei Li begint hard te snikken. 'Mijn ouders gaan uit elkaar. Ze gaan scheiden.'

Soesja slaat een arm om Mei Li heen. 'Heb je dat net gehoord?'

'Ja,' zegt Mei Li zacht. 'Toen ik het hoorde, ben ik meteen de deur uit gelopen.'

'Wat rot.' Soesja denkt na. Wat kan ze zeggen om Mei Li te troosten? Dat haar ouders het vast wel weer goedmaken? Maar dan zegt ze iets wat misschien niet klopt.

Zelf heeft Soesja alleen een vader, en geen moeder. En daar is ze heel gelukkig mee. Maar daar vrolijkt ze Mei Li vast ook niet mee op.

Het nieuwtje over de wolf dan? Dat is spannend en leidt de boel lekker af. Maar aan de andere kant ...

**Ben je gek op paarden?
Lees dan alle boeken over
het politiepaard Hors!**

Er zwerft een wolf door het bos.
Soesja en Hors gaan op onderzoek uit.
Maar Jim haakt ineens af.
Hij is alleen nog maar met voetbal bezig.
Soesja snapt er niets van.
Een wolf is toch veel spannender dan
een potje voetbal?
Maar dan loopt de finale compleet uit de hand.
Hors komt in actie!

*Met illustraties van
Katrien Holland*

NUR 282

z w i j s e n